

VERGETEN
NIET

Moge uw liefde
voor elkaar een steun
zijn, want nooit zal
ik jullie vergeten.

Dankbare herinnering aan

JOHANNA MARIA JEURISSEN

Ze werd geboren te Emmen op 23 maart 1956. Joke leefde met een wankele broze gezondheid; negen jaar geleden moest ze wegens ziekte het huis van haar ouders verlaten en ging op zichzelf in Emmen wonen. Door haar leven ging een rode draad van ziekte naar ziekte; e enleven vol problemen, waar ze aan werkte en er steeds weer boven op kwam. Ze wist zelfs anderen te helpen, die 't moeilijk hadden, hun problemen te meesteren. Ze was geen zeur, bleef steeds opgewekt, spontaan zodat ze gezien was als een lieve dochter en zus en ook bij haar vele vrienden en kennissen.

Ze was gul, gastvrij; ieder kon bij haar terecht en wat ze voor anderen kon doen, deed ze. Ze was gek met kinderen en daar waar ze op hoopte en naar uitzag — nieuw leven — is niet in vervulling gegaan.

Daarom leefde ze met de angst alleen te blijven en kende uren van eenzaamheid.

Haar dagen wist ze toch zinvol gestalte te geven met handarbeid, het maken van gedichtjes. En wanneer ze zich goed voelde, hield ze van uitgaan. De laatste twee jaar woonde ze in de Bargeres, waar ze het ten-slotte echt naar de zin had.

Genoot dat, haar poes, haar woning, haar tuintje. Onverwacht raakte ze na een hersenbloeding in coma; voorzien van 't Sacra-

ment van de Zieken, heeft ze 10 dagen later op 28 augustus 1990 haar leven teruggegeven in de hand van haar Schepper.

Op 31 augustus hebben we haar stoffelijk lichaam uit handen gegeven en neergelegd in de aarde van 't R.K. kerkhof te Erica.

Daar rust het tot op de dag van de Heer. We zijn intens bedroefd, dat we Joke - zo jong nog - moesten afstaan. We weten haar nu bij pa, bij wie ze zo graag was. In onze herinnering blijft ze voortleven.

Stamelend met de liturgie voor de overledenen wagen we te bidden: „Waarlijk passend en billijk is het, dat we u danken, eeuwige God, door Christus onze Heer. In wie voor ons de hoop oplicht van de opstanding: opdat zij, die door de zekerheid van de dood bedroefd worden, door de belofte van 'n toekomstige onsterfelijkheid zouden worden getroost. Want voor uw gelovigen Heer wordt het leven veranderd, niet weggenomen en is er bij de afbraak van het aardse huis in de hemel een eeuwige woonplaats gereed gemaakt.”

Voor uw blijken van medeleven in de voor mij en mijn kinderen en kleinkinderen zo droeve dagen dankt oprecht

moeder H. Jeurissen - Vos.